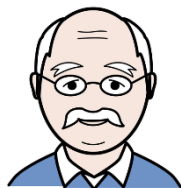
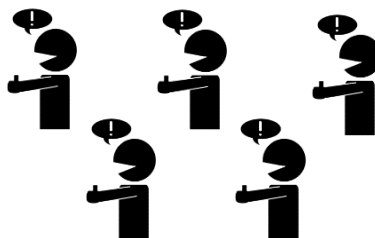
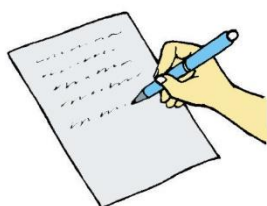

ELIPÄ KERRAN MIES, JONKA NIMI OLI JOHAN LUDVIG RONEBERG.

HÄN OLI ARVOSTETTU RUNOILIIJA. RONEBERG KIRJOITTI PALJON RUNOJA, JOISTA TULI TODELLA TUNNETTUJA.

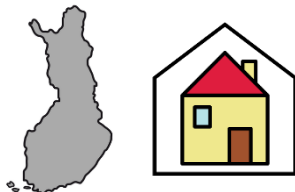

RONEBERGIN KUULUISIN RUNO ON NIMELTÄÄN "MAAMME". RUNOSTA ON TEHTY SUOMEN KANSALLISLAULU.

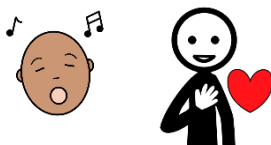

MAAMME-RUNO MENEÄ NÄIN:

"OI MAAMME, SUOMI, SYNNYINMAA,

SOI SANA KULTAINEN!

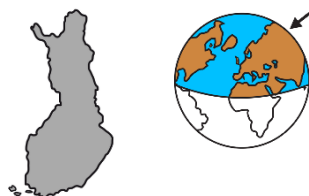
EI LAAKSOA, EI KUKKULAA,

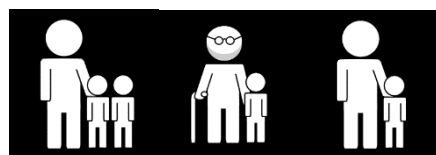
EI VETTÄ RANTAA RAKKAAMPAA

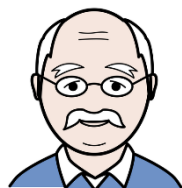
KUIN KOTIMAA TÄÄ POHJOINEN,

MAA KALLIS ISIEN!"

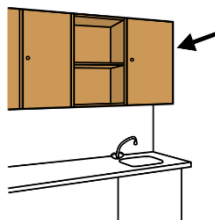
KERRAN RUNEBERGILLA TEKI MIELI SYÖDÄ JOTAIN MAKEAA.

HÄN KYSYI FREDERIKA-VAIMOLTAAN: "VOISITKO LEIPOA MINULLE HERKULLISIA LEIVOKSIA?"

FREDERIKA MENI KEITTIÖÖN. MUTTA KEITTIÖN KAAPIT OLIVAT IHAN TYHJILLÄÄN!

HÄN LÖYSI VAIN HIEMAN JAUHOJA, SOKERIA JA HILLOA.

HÄN SEKOITTI AINEKSI YHTEEN JA NIISTÄ SYNTYI TORTTU!

RUNEBERG SÖI TORTTUA JA SANOI: "HERKKULLISTA! NIMEÄN LEIVOKSEN RUNEBERGIN TORTUKSI."

